

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 517/2012-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. októbra 2012 predbežne prerokoval sťažnosť K. J., B., vo veci namietaného porušenia jej práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozhodnutiami Okresného súdu Bratislava I v konaniach vedených pod sp. zn. 21 C 270/2004, sp. zn. 17 C 159/2008 a sp. zn. 15 C 16/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť K. J. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. septembra 2012 doručená sťažnosť K. J., B. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), postupom a rozhodnutiami Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 21 C 270/2004, sp.

zn. 17 C 159/2008 a sp. zn. 15 C 16/2010. Sťažovateľka svoju sťažnosť doplnila podaním z 20. septembra 2012.

Ku konaniu vedenému okresným súdom pod sp. zn. 21 C 270/2004

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že okresný súd v namietanom konaní vedenom pod sp. zn. 21 C 270/2004 rozhodol rozsudkom č. k. 21 C 270/2004-62 z 29. októbra 2004 (ďalej len „rozsudok z 29. októbra 2004“).

Okresný súd uznesením č. k. 21 C 370/2004-123 zo 6. decembra 2005 zamietol návrh sťažovateľky na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania proti rozsudku okresného súdu z 29. októbra 2004, ktoré potvrdil Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením č. k. 8 Co 4/2006-137.

Odvolanie sťažovateľky proti rozsudku okresného súdu z 29. októbra 2004 bolo uznesením krajského súdu č. k. 8 Co 3/2006-140 odmietnuté ako oneskorene podané.

Ku konaniu vedenému okresným súdom pod sp. zn. 17 C 159/2008

Zo sťažnosti a z jej príloh ďalej vyplýva, že okresný súd v namietanom konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 159/2008 rozhodol uznesením č. k. 17 C 159/2008-34 z 11. decembra 2008 (ďalej len „uznesenie z 11. decembra 2008“), ktorým zamietol návrh sťažovateľky doručený okresnému súdu 16. septembra 2008 na povolenie obnovy konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 21 C 270/2004.

Ku konaniu vedenému okresným súdom pod sp. zn. 15 C 16/2010

V konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 15 C 16/2010 rozhodoval okresný súd o návrhu sťažovateľky na povolenie obnovy konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 21 C 270/2004, ktorý bol doručený okresnému súdu 16. septembra 2008, a svojím uznesením č. k. 15 C 16/2010-16 z 11. augusta 2011 (ďalej len „uznesenie

z 11. augusta 2011“) návrh sťažovateľky zamietol. Krajský súd uznesením č. k. 2 Co 32/2012-37 z 31. januára 2012 potvrdil uznesenie okresného súdu z 11. augusta 2011. Uznesenie okresného súdu z 11. augusta 2011 sa stalo právoplatným 17. apríla 2012 (podľa zistenia ústavného súdu, o ktorom bol 20. septembra 2012 vyhotovený úradný záznam, pozn.).

Sťažovateľka, ktorá nie je zastúpená advokátom, v sťažnosti neformulovala samostatne svoj konečný návrh (petit) na rozhodnutie ústavného súdu, ale z obsahu jej sťažnosti možno ustáliť, že sa domáha vyslovenia porušenia svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 dohovoru postupom a rozhodnutiami okresného súdu v konaniach ním vedených pod sp. zn. 21 C 270/2004, sp. zn. 17 C 159/2008 a sp. zn. 15 C 16/2010.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľky prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže

ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V súlade s uvedenými zásadami ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľka sťažnosťou namieta porušenie svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 dohovoru postupom a rozhodnutiami okresného súdu v konaniach ním vedených pod sp. zn. 21 C 270/2004, sp. zn. 17 C 159/2008 a sp. zn. 15 C 16/2010.

Ústavný súd zdôrazňuje, že akékoľvek pochybenia v procesnom postupe prvostupňového súdu, ako aj prípadné porušenie základných a iných práv účastníkov konania na súde prvého stupňa patria do prieskumnej právomoci inštančne nadriadeného všeobecného súdu na základe riadnych či mimoriadnych opravných prostriedkov proti konečnému rozhodnutiu v tomto prípade okresného súdu, čím je vylúčená danosť právomoci ústavného súdu na prerokovanie sťažnosti sťažovateľky, ktorá smeruje len voči postupu a rozhodnutiam okresného súdu v označených konaniach. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľky odmieta podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok svojej právomoci.

Ústavný súd zároveň uvádza, že zákonným predpokladom na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Podanie sťažnosti po uplynutí tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Sťažovateľka sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 18. septembra 2012 namieta porušenie svojho práva postupom a rozhodnutiami okresného súdu v konaniach, ktoré boli právoplatne skončené v čase niekoľkonásobne presahujúcom dva mesiace pred doručením

sťažnosti ústavnému súdu. V danom prípade je preto naplnený aj dôvod na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre jej oneskorenosť.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa už ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľky na ochranu ústavnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. októbra 2012